

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Petra Dukesa v právnej veci navrhovateľa: **J. F.**, nar. 19. 04. 1951, bytom D., zast. advokátom JUDr. M. V., so sídlom H. proti odporcovi: **F. V.**, nar. 21. 05. 1975, bytom C., zast. Mgr. R. K., so sídlom V., **o zaplatenie zmenkovej sumy 2 500 000 Sk s príslušenstvom**, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22 Cb/50/2004-197 zo dňa 24. 04. 2006, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22 Cb/50/2004-197 zo dňa 24. 04. 2006 **p o t v r d z u j e .**

Trovy úspešnému navrhovateľovi **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 22 Cb/50/2004-197 zo dňa 24. 04. 2006 rozhodol tak, že ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz zo dňa 06. 08. 2004

č. k. Zm/18/2004-23 a odporcu zaviazal navrhovateľovi zaplatiť náhradu trov konania vo výške 90 400 Sk.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ si návrhom zo dňa 03. 03. 2004 uplatnil právo na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 2 500 000 Sk s úrokom z omeškania od 01. 08. 2003 do zaplatenia a trovy konania ako nárok zo zmenky vlastnej, vystavenej v Kysuckom Novom Meste dňa 01. 10. 2001 na sumu 2 500 000 Sk, z ktorej sa odporca ako vystaviteľ vlastnej zmenky zaviazal remitentovi – navrhovateľovi zaplatiť zmenkovú sumu 2 500 000 Sk bez protestu. Poukázal na uznesenie č. k. 22 Zm/18/2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. 07. 2004, ktorým súd konanie čo do zaplatenia 7% úroku zo zmenkovej pohľadávky 2 500 000 Sk zastavil. Konštatoval, že súd návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu uznesením 22 Zm/18/2004-23 zo dňa 06. 08. 2004 vyhovel, proti ktorému odporca podal včas námietky. Konajúci súd vykonal dokazovanie a s odkazom na koncentračnú zásadu sa zaoberal námietkami odporcu, ktoré boli podané v trojdňovej lehote. K námietkam, ktoré boli podané včas a riadne, konkrétne k námietke, že zmenka nespĺňala náležitosti uviedol, že bolo potrebné aby odporca presne konkretizoval z akého dôvodu je u zmenky absencia podstatnej náležitosti, a teda z akého dôvodu je zmenka neplatná. Uviedol, že z hľadiska zákona č. 191/50 Zb. predmetná zmenka je platná, má všetky náležitosti zmenky / § 75 / a nasl. zákona č. 191/50 Zb. K ďalšej námietke, že predmetná zmenka sa týka zmluvy o pôžičke z 01. 10. 2001, ktorú ako tvrdí odporca, navrhovateľ odporcovi neposkytol, konajúci súd uviedol, že dôkazné bremeno o tom, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 01. 10. 2001 nebola pôžička fyzicky poskytnutá iba výlučne odporcovi, konajúci súd uviedol, že dôkazné bremeno odporca neunesol a že na druhej strane už tým, že odporca čiastočne z tejto zmluvy o pôžičke plnil preukazovalo, že z tejto zmluvy o pôžičke, pôžička poskytnutá bola. K tvrdeniu odporcu, že na súde prebieha konanie o neplatnosti zmluvy o pôžičke konajúci súd uviedol, že toto nemá žiaden vplyv na posúdenie nároku zo zmenky, nakoľko ide o dva samostatné nároky, ktoré existujú vedľa seba a že táto námietka nespôsobuje zánik zmenkového záväzku.

K námietke odporcu, že navrhovateľ ako postupca uzatvoril s obchodnou spoločnosťou Z., s. r. o. Bratislava ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktoré postúpenie bolo oznámené aj odporcovi a následne firma Z., s. r. o. ako už majiteľ zmenky uzavrela zmluvu o urovaní konajúci súd uviedol, že postupca F. J. postúpil postupníkovi Z., s. r. o. plus dohodnutý úrok 18 % ročne čo predstavuje neuhradenú sumu v lehote splatnosti bez bližšej špecifikácie tejto pohľadávky a že v článku

III bod 2 je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy je príloha, výpis zo zoznamu faktúr a že v konaní nebola predložená žiadna príloha, ktorá by sa k tejto zmluve vzťahovala, teda zoznam faktúr, ktorých súčtom je suma 2 500 000 Sk. Citoval tvrdenie navrhovateľa, podľa ktorého postúpil pohľadávku firme Z., s. r. o., ale výlučne za úmyslom vymáhania svojej pohľadávky voči odporcovi. Poukázal na tvrdenie navrhovateľa, že čiastka 2 500 000 Sk nebola nikdy odporcovi fakturovaná a ani, že vo vzťahu k zmluve o pôžičke z 01. 10. 2001 nebola vystavená žiadna faktúra. Prvostupňový súd zmluvu o postúpení zo dňa 26. 07. 2004 / č. 1. 51 spisu / vyhodnotil ako neplatný právny úkon a s poukazom na skutočnosť, že zmluva o postúpení vyžaduje obligatórne náležitosti, vyhodnotil ju ako neplatný právny úkon, a teda nemohlo ani dôjsť k účinnému postúpeniu pohľadávky. Z uvedeného dôvodu konštatoval, že ani táto námietka, existenciu záväzku zo zmenky nespochybňuje. Konštatoval, že v dôsledku tejto skutočnosti následne nemohlo ani dôjsť k účinnému uzavretiu dohody o urovaní, ktorú v konaní predložil navrhovateľ zo dňa 13. 08. 2004, nakoľko v čase uzavretia nebola spoločnosť Z., s. r. o. držiteľom pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o pôžičke z 01. 10. 2001.

K námietke, ktorú konajúci súd jedinú označil za relevantnú ohľadne tvrdenia, že spornú zmenku nepodpísal vystaviteľ, bolo nariadené znalecké šetrenie v znaleckom odbore písmo znalectva, na základe ktorého znalec v znaleckom posudku 13/2005 dospel k záveru, že podpis na zmenke je jednoznačne podpisom odporcu F. Vlčeka. Konajúci súd citoval ustanovenia § 20 zákona č. 566/2001 Z. z., § 11 ods. 1, § 77, 75 zákona č. 191/1950 Zb., ustanovenie § 14 ods. 1 zákona 191/1950 Zb. a konštatoval, že predmetná námietka nepreukazuje zánik predmetnej zmenky. Z uvedených dôvodov zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti a o trovách konania, ktoré vznikli v súvislosti s prejednaním námietok.

Proti tomuto rozhodnutiu sa odvolal odporca podaním doručeným súdu 12. 06. 2006 z dôvodu, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy a vychádzal z nesprávneho posúdenia veci. Uviedol, že odporca ako dlžník pod nátlakom zo strany navrhovateľa v obave o život a zdravie, o seba a svojich príbuzných uzatvoril dňa 15. 11. 2001 zmluvu o pôžičke s navrhovateľom ako veriteľom v sume 2 500 000 Sk a v rovnaký deň aj zmenku, o ktorej sa obidvaja účastníci domnievali, že mala zabezpečovací charakter vo vzťahu k zmluve o pôžičke. Uviedol, že navrhovateľ odporcovi však nikdy pôžičku neposkytol a odporca nemal nikdy v úmysle zmluvu o pôžičke uzatvárať. Tento právny úkon nebol urobený slobodne a vážne. Odporca si nikdy

nič nepožičal a iba pod nátlakom v obave o život a zdravie seba a svojich príbuzných zaplatil navrhovateľovi v časti sumu 396 640 Sk, čím namieta, že záväzok zanikol čiastočne zaplatením. Odporca namieta, že konajúci súd dospel k nesprávnemu záveru, že zmluva o postúpení je neplatný právny úkon a poukázal na zápisnicu z pojednávania zo dňa 31. 05. 2005, v ktorej bol to sám navrhovateľ, ktorý potvrdil, že predmetom zmluvy o postúpení je konkrétna pohľadávka sporná medzi navrhovateľom a odporcom. Odporca namieta, že súd nevykonal navrhovaný dôkaz výsluchom konateľa spoločnosti Z., s. r. o., na základe ktorého by bolo možné dôjsť k záveru, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o postúpení, na základe zmluvy o postúpení zabezpečovacej zmenky. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu.

V odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1 Obo 182/2006 rozhodol tak, že prerušil konania do právoplatnosti skončenia veci vedenej na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 13 C 8/2004.

Prípisom do ručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky Okresný súd Čadca predložil právoplatné rozhodnutie Okresného súdu v Čadci sp. zn. 13 C/8/2004-405 zo dňa 13. 07. 2010 a rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 5 Co/154/2011-431 s vyznačenou právoplatnosťou 19. 09. 2011 vo veci o určenie neplatnosti právneho úkonu zmluvy o pôžičke zo dňa 15. 11. 2001 uzavretej medzi navrhovateľom F. V. a odporcom v 1. rade J. F. a odporcom v 2. rade Z., s. r. o. na poskytnutie pôžičky vo výške 2 500 000 Sk. Okresný súd v Čadci citovaným rozsudkom „návrh navrhovateľa voči odporcom v 1. a v 2. rade na určenie neplatnosti právneho úkonu zmluvy o pôžičke zo dňa 15. 11. 2001 uzavretej medzi navrhovateľom F. V. a odporcom v 1. rade na poskytnutie pôžičky v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Žiline, rozsudok okresného súdu v Čadci v celom rozsahu potvrdil. Odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po predložení právoplatne skončenej veci na Krajskom súde v Žiline vedenej pod sp. zn. 13C 8/2004 konštatuje, že odpadla prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo a v súlade s ustanovením § 111 ods. 2 O. s. p. pokračuje v konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky /§10 a ods. 1 O. s. p./ prejednal odvolanie odporcu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214

ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline č. k. 22 Cb/50/2004-497 zo dňa 24. 04. 2006 je právne nedôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdiť správnosť prvostupňového rozhodnutia, ktorým Krajský súd v Žiline ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz zo dňa 06. 08. 2004 č. k. 22 Zm/18/2004-23.

Z predložených dôkazov je zrejmé, že o návrhu navrhovateľa doručeného súdu 04. 03. 2004 rozhodol súd zmenkovým platobným rozkazom č. k. 22 Zm/18/2004-23 zo dňa 06. 08. 2004 a uložil odporcovi do troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 2 500 000 Sk so 6 %-ným úrokom od 01. 08. 2003 do zaplataenia, alebo aby v tej istej lehote podal na tunajšom súde námietky, v ktorých musí všetko uviesť, čo proti platobnému rozkazu namieta / list v spise č. 23 /.

Odporca podal námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 22 Zm/18/2004 zo dňa 16. 08. 2004 podaním doručeným súdu dňa 16. 06. 2004. Ako prvú námietku uviedol, že zmenka, ktorá bola vystavená 01. 10. 2001 nemá všetky náležitosti.

Z dokladu založeného na č. listu 4 vyplýva, že dátum vystavenia bol označený 01. 10. 2001, mena slovenské koruny, dátum splatnosti 31. 07. 2003, označenie, na túto zmenku zaplatím J. F. suma - 2 500 000 Sk, uvedená aj slovom, miesto splatenia Nové Kysucké Nové mesto s označeným menom a podpisom vystaviteľa V. F.. Zo zdôvodnenia prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že konajúci súd sa s touto námietkou vysporiadal, uviedol, že z obsahu námietok proti platobnému rozkazu nie je zrejmé, ktorú konkrétnu náležitosť odporca namieta a konštatoval, že zmenka obsahuje všetky náležitosti, dané zmenkovým zákonom. Odvolací súd sa stotožňuje s vysloveným právnym názorom, že sporná zmenka všetky náležitosti obsahuje, a preto v tejto časti považuje odvolanie iba za účelové a nedôvodné.

K obrane odporcu, že keď neexistuje záväzok zmenka nemá čo zabezpečiť, keď pôžička poskytnutá nebola a zmluva o pôžičke je neplatná, a preto je nárok zo zmenky nedôvodný, odvolací súd poukazuje na konštatovanie súdu prvého stupňa, že nárok zo zmenkového záväzku nemá žiadny vplyv na skutočnosť, že prebieha na súde konanie o neplatnosť zmluvy o pôžičke a zároveň právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline

č. k. 5 Co/154/2011-431 zo dňa 21. 06. 2011, z ktorého je zrejmé, že návrh o určenie neplatnosti právneho úkonu zmluvy o pôžičke bol zamietnutý. Z uvedeného dôvodu aj obranu odporcu, že zmenka neexistuje nakoľko neexistuje zmluva o pôžičke je právne nedôvodná a bezpredmetná. Právne irelevantná je aj obrana odporcu ohľadne jeho tvrdenia, že zmluva o pôžičke bola podpisovaná z jeho strany pod nátlakom obavy o jeho život a zdravie ako aj život a zdravie jeho príbuzných, nakoľko toto tvrdenie odporca žiadnym dôkazom nepreukázal. Z uvedeného dôvodu je bezpredmetná jeho obrana ohľadne splácania sumy 396 640 Sk, ktorá mala byť odporcom splatená iba z dôvodu obavy o jeho život, ale nie z dôvodu, že bol navrhovateľovi dlžný. Tvrdenie odporcu uvedené v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu ako aj v odvolaní ohľadne ,že z obsahu zmluvy o postúpení nie je zrejmé, ktorá konkrétna pohľadávka bola predmetom postúpenia. Odvolací súd označil pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia taktiež za právne irelevantné s poukazom na prvostupňové rozhodnutie, v ktorom vyhodnotil zmluvu o postúpení za absolútne neplatný právny úkon a námietku odporcu označil za takú, ktorá nespochybňuje existenciu záväzku zo zmenky priznaného v zmenkovom platobnom rozkaze. Odvolací súd sa s týmto vysloveným právnym názorom plne stotožnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 22 Cb/50/2004-197 zo dňa 24. 04. 2006 označuje za vecne správne a s poukazom na ustanovenie § 219 O. s. p. ho potvrdzuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému navrhovateľovi trovy v odvolacom konaní nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 28. februára 2012

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková